

S. CSOMA JÁNOS

„aki ivott az ég vizéből”

*Az ég vizéből inni kellett
Bella Istvánnak halni kellett
örökül öröklétét kapja
akinek elesett az apja
Akinek anyja eleven szülő
magzata úgy hull földre mint a kő
az ég vizéből inni kellett
álomra dőlni apa mellett
Bella Istvánnak halni kellett
álomra dőlni
álomba múlni
az ismeretlent megtanulni.*

Innen jövőbe

Nagy Gáspárnak

*Gáspárom!
Mi is ósálatok leszünk
ha kivet a löszfal
annyi év után
mit tudják azok
mik is voltunk egykor
de ismétlődik
minden újra tán
így ha újfent
lebúzódik a tenger
a felszáradó parlagföldeken
megjelenik valami furcsaság
s felmutatá az Úr
Íme az ember.*

Zézé

*Zézé a drága öregember
tűzből mentett begedű-tulaj
bogy vitte húzta vonszolta a terhet
naponta tépte száját fel a jaj
szemekkel kancát jó csődört igézett
de szerencse rá ritkán talált
és eltemetett minden jóbarátot
és megírta a nekrológokat
Aztán maga is –
Költő jó utat!*

Emlékező sorok

Berda Józsefhez

*Isteni bang
mely alatt születik
meghalod
ba eljut
füledig.*

Stimmung

*Tűnik édes kincsünk
szép Napunk
tükröz a tóban
összes csillagunk
boldkóros ebek
feljött boldatok
én lámpafénynél
Dantét olvasok.*